

סוקו של קיפלינג. אחרת היו מגיעים גם הם למסקנה להשאיר ליפאנים לייצר סרטיים על יפאן.

יומן החדשות גרייס קלי חוזרת לבד

אילון גדל בכרוזליק, ספרה המפורסם של בטי סמית אודות מהגרים איטלקיים בארצות-הברית, הועלה על הבד ביצירה משותפת איטלקית-ספרדית, בה ממלא ה' שחקן הבריטי פיטר יוסטינוב את התפקיד הראשי של עורך-הדין פויו. . . .

מרינה זלארי ב"המכשפה" ביער שוודיה. שיטות צרפתיות

סרט חדש שתייצר חברת הרנר לפי ספרה של פידל בוק. . . . חיה הררית, השור הזה עתה בארץ כדי לה' כין את עצמה לתפקיד חנה סנש בסרט יוגו-סלבי, תצא בקרוב ל' צרפת, שם תשתתף ב' הסרט סרט שנושאו ה' עיקרי יהיה פשע. חיה תמלא בו תפקיד של יצאנית-רחוב הנרצחת ב' מערכה הרביעית. אולם התפקיד הוא חשוב, כי חן שעל מקרה רצה זה מדברים במשך כל זמן הסרט. . . . רוק חר' סוף ודורים דיי גב' חרו כשחקני הקופה של השנה בארצות-הברית, במשאל שנערך מדי ש' נה בשנה בין בעלי בתיה-הקולנוע. . . גרייס קלי תחזור כנראה ל' הופיע על בד הקולנוע, אחרי שהוחלט להקים חברת סרטים עצמאית של ממלכת מונקו. 10% מהכנסות הסרטים יוקד' שו לממשלת מונקו, גר' סף על המשכורת שה' נסיכה גרייס תקבל כי' כוכב. סבורים כי הג' סוף ורייה התנגד לתוכ' נית זו בתוקף, דרש לבסוף כי התפקידים ש' ינתנו לאשתו יהלמו לפחות את מעמדה.

תדרוך

- אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי הארץ, אשר העולם הזה ממליץ לראותם:
- **ותזעק כל העיר** (גרמניה, תל אביב) — סיפור עובדתי על מלחמת אזרחי פניקסיסי לטיהור עירם משחיתות, זנות, ומטורה מושחתת. מוזעז.
- **ריפיפו** (אפיר, תל-אביב) — סרט מתח צרפתי שבמרכזו עומדת פריצה מושי למת, אך מקצועת על-ידי הצנוורה, להגות הכשיטים. דאק סארבה.
- **חנרוך למוות ברה** (צפון, תל אביב) — סרן פונטיין, מהשירות החשאי הצרפתי, נמלט מכלא הגסטפו בעזרת צפרי גיו ומוחו. יצירת מופת של הבמאי רוברט ברסון.
- **עולם הרממה** (מנדלור, תל-אביב) — דגת הים בתפקיד ראשי, בסרט מדעי למחצה, המגלה עולם חדש ונסלא של מצוי לות הים.
- **הנאשם** (מוריה, חיפה) — אל' פרד היציקוק מוכיח כי סיפור-המתח הי' טוב ביותר נמצא בחיי היום-יום של האזרח הפשוט. הגרי סונרה.
- **לא עת לפרחים** (תל-אור, ירו' שליט) — סאטירה חריפה על משטרי גרו' דנות במזרח אירופה. ויוקה לינדפורס.
- **שכר האומץ** (ארויון, חיפה) — מישל ריי, ילד הפלא האמריקאי מנסה לה' ציל את שורו מטבח, בסרט תמים ומקסיים.

כמו כל האגדות על מכשפות ושדים, באה גם אגדה זו אל סופה הטרזגני. מה שהופך את העלילה לסרט אנושי בעל אוריתקסם הוא בראש ובראשונה משחקו של מרינה זלארי. מרינה, בעלת הגוף המחוטב ה' מושלם — שהתחמק מבין מספרי הצנ' זור — בעלת הפנים העגולים והילדותיים והשיער הבהיר הגולש על כתפיה, אינה משביעה את עין הצופה. יופיה התמים שובה עיניים, אם כי הוא רחוק מלשבות לב. כל זמן שאין היא פוצה פיה, משחקת בעיניה ובגופה בלבד, היא מצויינת. לשבח הסרט יש לציין שאמנם ולאדי שותקת מרבית הזמן.

תרומה גדולה נוספת להצלחתו הקלי' נועית והקופתית של הסרט היא מנגינה סקנדינבית, הלוכדת בכספה את לב ה' צופה.

מזרח ומערב

טייפן מעל נגאסאקי (ארמון-דוד) תל-אביב, צרפת-יפאן) הוא שיר תהילה לארץ השמש העולה, במבטא צרפתי מוב'.

סרטים

בקוראה אין כל חדש

אדם כקרב (מקסיס, תל-אביב; ארצות הברית) הוא החייל הרגלי של כל המל' חמות, בן כל העמים. הצופה אינו רואה אותו על הבד. הוא הולך אחרינו אל שדה הקרב, וזחל עמו בין השיחים, רואה כמו' הו את העולם מבעד למסך המחרוז של גבעולים בוגדים, שמאחורי כל אחד יתכן ואורב המח' הוא מרגיש את הפחד מ' כרסם במעיו, את התכחצות הלב בנפול החבר, את חשכרון של ההסתערות, את העייפות התנומית של הסוף.

גיבורי הסרט הם כמעט במקרה, שרידיה של מחלקת-חירי אמריקאית, שנותקו מ' אחורי קחי האוייב בקוראה. לתוך הקבוצה המיואשת, שרק סגן עייף עד מות מחזיקה בחיים, נקלע רבי-סמל עריק המנסה להציל את אלוף-המשנה שלו, ששותק על-ידי הלם. שירה מוכת-גורל זו גוררת את עצמה בין מארכים ומוקשים, לקראת הגבעה ש' אין היא מסוגלת לכבשה. אל הליון ה' בטוח מראש. מה דוחף אותה? החיילים רוצים לחיות. הסגן רוצה להציל את אנשיו. העריק השפל רוצה להימלט, אבל הוא רוצה גם להוציא מן התופת את האדם היחיד שהתייחס אליו באהבה. האלוף-המשנה אינו רוצה מאום.

מדנקירק ער המיטלה. הכל נראה פשוט. אולם מעל כל השאיפות הגלויות של האנשים הקטנים מרחף כוח גדול יותר, מסתורי ואדיר, הווחף אותם קדימה — אותו כוח שמיר אשר דחף מאו ומעולם אנשים קטנים להתמודד עם כוחות הרע, עם אויב העולה עליהם פי אלף. לשם מה? אולי כדי להוכיח משהו לעצמם, משהו החבוי גם בלב האדם הקטן ביותר, משהו שהשפה האנושית עניה מכדי שתוכל להג' דירו — כבוד-עצמי, אידיאליזם, יראת' השמיים, מלים דלות וחיוורות.

האויב הקוריאי כמעט ואינו חשוב. גם הוא לוחם, מת, משאיר אחריו נשים וילדים. הרברים יכלו לקרות בכל מקום אחר, לבני כל עם אחר — במיצר המיטלה, במ' באות דנקרק או סטאלינגראד, במסעיה-הצלב או במלחמת-המכבים. חשוב הלוחם עצמו, האיש המפרסר בעולם בין חיים ומות, בו נמוג כל מעטה תפל וחיצוני, בו מתיכשים כל מעיינות השנאה, בו הסוב והרע משנים את דמותם ומתמוגים לחחיה אנושית גדולה אחת.

בצאתו מן האולם קשה לצופה לזכור שהוא ראה רק שחקנים. כל אחד מהם הוא דמות מושלמת בפני עצמה, ויחד עם זאת חלק ביצירה שכולה מיקשה אחת. מאו במעור אין כל חוש, זהו סרט-המלחמה הגדול ביותר — פשוט, אכזרי, אמיתי, על אף סוף מלאכותי שהודבק על הסרט על-ידי מפיק שלא האמין שהקהל יכול לעכל מנה של עופרת ללא סאכארין.

תכשמה תקסימה

המכשפה (חן, תל-אביב; צרפת) היא אגדה שודית עתיקה בלבוש מודרני, נסני מנטלי וקצת מלודרמתי, ועם זאת מקסים באווירתו ונוגע-ללב ביופי הגשתו.

מהנדס צרפתי צעיר ויפה-תואר מגיע לכפר שחדי נידח, כדי לשרת באחותיה של ניקול קורסל, אלמנה צעירה, יפה ושחצנית. בדרכו להצלחה עומדים צוקים כהים, אמר' גות תפלות של תושבי הכפר השחדים, ובאחתה של בעלת-האחוזה המנסה לשוא להשתלט על משיכתה אל המהנדס הצ' עיר.

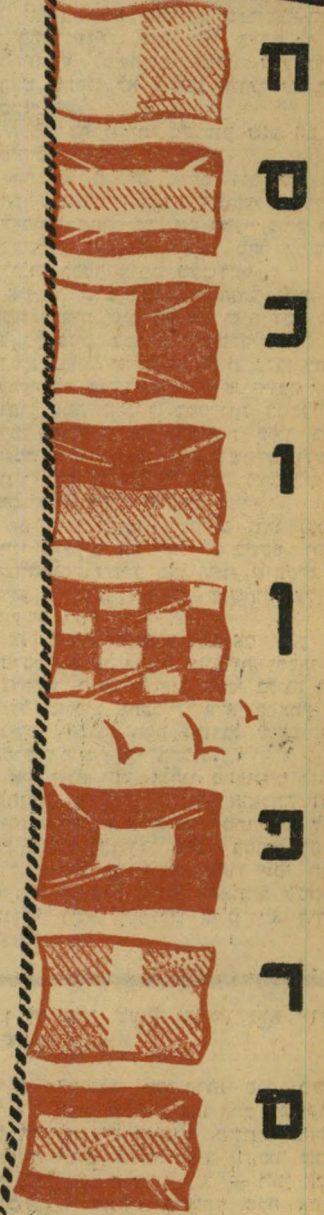
באחד הימים נתקל המהנדס ביער במין גידול פרא אנושי, בצורת נערה יפהפיה, הנחשבת בעיני בני הכפר ובעיני עצמה כמכשפה. ברדיפתו אחריה, מצליח המהנדס לטבוע כמעט בביצה, ורק סבתה של ה' מכשפה מצילה אותו ברגע האחרון.

אולם המכשפה הצעירה (מרינה זלארי) הצליחה לשבות בחבליקסם את לב ה' מהנדס. הוא חוזר לפגשה, מנסה לאלף את חיית הפרא, ללמדה להתנהג כנערה בת' תרבות, לדבר צרפתית ואף לנאוף עמו מעט. במשימות הראשונות הוא נכשל כמ' עט לחלוטין, מצליח לעומת זאת במשימה האחרונה.

בשתיקה, מובה. אולם שנאתם ה' עיוורת של בני הכפר למכשפה, המסתיימת לא פעם בנסיונות למשפט ליניץ, מוגעת מהמהנדס הצעיר לתכנן את בנין חייו עם המכשפה המקסימה, שקסמה כה ללבו.

כוינו
וכיו!

בנק דיסקונט
לישראל
בע"מ